

na Syna božího v svém živote nesla, jako v nějaký krásné monstanci zavřeného. Proč nedopovázal jako svatý Josef Marii, živou archu Páně, neb ten svatý muž v tak velké uctivosti měl Marii, z jejíhož obličej je jasné paprsky opravdové svatosti se típily, že sobě netroufal blízko k ní přistoupit. Nevěděl on sice, že ona v svém živote tak velikou svatost nese, však ze všech jejích řečí a činů znameenal, že něco nadpřirozeného a divného s ní se přihodilo.

Ó vy dva pozemšťi serafimové, povězte medle nám k našemu potěšení, kterak se tak dlouhou cestu vykonali? Co ste tenkrát spolu mluvili a činili? Kde jest to místo, neb seděli, mohli polbiti. Ó, když mohl jsem přitomem být a vašeho nebesného rozmlouvání poslechnouti, kterak bych byl z toho v lásce boží se zapálil! Nebo ty, ó Maria, která jsi osobně Boha v tvém živote nesla, nic jiného kromě Boha a o božských věcech jsi nemohla mluvit. Ty pak, svatý Josefe, který jsi tak blízko u slunce spravedlnosti byl, chtěj neb nechtěj musel jsi od něho zapomen býti. Ó, jak velmi jsi se divil, když tvou nejmilejší choti jsi slyšel o tak hlubokém tajemství božích rozmlouvání! Ó, jak velmi jsi se veselil, když jsi její slávu a litoť také nad ní měl, když jsi viděl, že tak oulta Panenka přes vysoké nebesy obdál, z které tobě všechno dobře přišlo! Než jak jsi velikou outřepnost u sebe považoval! Ó, jak laskavě Bohu jsi děkoval, že tebe tak svatou a litoť také nad ní měl, když jsi viděl, že tak oulta Panenka přes vysoké nebesy, skrze smradlavé doly tak dlouhou cestu vykonávala. Já žádám vás oba, pozemšťi anjělé Maria a Josefe, skrze to všechno potěšení a ty všechny neslyšez, které ste na ty cesty přetrpěli, vyžádejte mi tu milost, abych i já po cestě přikázání božích rovně mohl chodit a všechny těžkosti, které mi v službě boží přitrefují, šťastně přemoci. Když bych i já to rozmlil dítě Ježíše při sobě mohl mít, zajisté všechna horkost sládky a všechna práce lehka by mi byla, protože požádám vás, abyste mi její do mého srdce vložili a přijemně odpocínuiti v něm jemu způsobili. Amen.

Máme zase věděti, že mnozí svatí učitelové pochýbují, zdaž svatý Josef s Marií Pannou z Jeruzaléma do města Jüda tehdaž šel. Někteří za to mají, že jest s ní šel, neb praví, že mu možné nebylo, aby tak dlouho jí mohl zbaven býti, aniž také slušné bylo, aby jí samou nechal tak daleko jíti. Jini zase praví, že s ní svatý Josef tehdaž nešel, sice byl by taky v domě Zachariášovým uslyšel, že Maria od Boha požehnaný plod v svém živote nosí, a tak potom by byl se neulekl, když jí poznal nebomou býti. Ale necht' jest jak chce, však pochýby není, že svatý Josef po slavnosti velikonoční, kterou v Jeruzalému vykonal, potom za Marii do domu Zachariášova přišel a tam při své nejmilejší choti až do porodu svatého Jana stále zůstal. Šla tehdy Maria s velikou radostí a chvátáním do města Jüda, žádostivá jsouce svou milou příbuznou Alzbětu viděti. Po celý cestě, která pět hodin zděl byla, čas